

Жола

Чүй ачаб шуккубт баласлам

Шаёми Мусофирир

Меравам, меравам ба роди сафар,
Гар бигирад насе сурогамро.
Гү ба ў: «муги ошини шабзоид,
Неч дар ошъени худ дигар!»

Гар ту хам ёди ман иунй гах-гох,
Сар ба сахро бинех ба оромий.
Бишнави шояз аз парандай дур,
Нагмахон маро, садомиро.

Бар лаби сурхи полаҳон баҳор,
Биннари чон бӯсаҳоямиро.

Шаб ҳама шаб сигораҳо бинанд,
Ни ду ҷашиман сигораборон аст.
Ва дилам дардманди ёрон аст.

То баҳори дигар ни медонаид,
Ни чӣ пеш ояду чӣ хоҳад буд.
Манам инак мусофири раҳи дур,
Ба умедин баҳорҳо пайдур!

Чӣ аҷаб

Чӣ аҷаб шукуфтани ман,
Эй ёр,
Дидори ту чӯ дарраи гулҳо буд.
Пуратру турништу ҳайнангез,
Рӯҳи баҳор буду чӯ зебо буд.

Ту набудиву гамамро
Ба наси дигар нағутгам.
Ни чӣ пуршарор тай шуд,
Раҳи рӯзгори саҳтам.

Даррдан

Гулҳо

Эй гулбуни шукуфтани ман,
Эй ёр,
Баъд аз хазор сол ҷудоҳо
Дидам турозу щодам аз ин

Эй ошноям,
Ни аз решан худ нанарад ҷудоам!»

*Беруна — гӯша.

Накшбанд

Ба гули сурхи субҳам саванд,
Ни дараҳти шинкаста дар гӯфон.
Ни давондаст решаш дар дили хон,
Боз аз нав ҷавона* хоҳад нард.

Тухми кӯчак, ик гӯшии лонаст,
Бишнанаид, ҷӯзас падид ояд.
Шавад он ҷӯча мурғани рангин,
Гарми парвазу ошичи овоз,
Боғро пургарона хоҳад нард.

Ва ҷаҳон аз таронаҳо зебост,
Негмаҳо гарчи ноҳамоҳанг аст.
Ин шабу рӯз
Ин сёмуху сафедро бо мо,
Гаҳ сарни сулҳу гаҳ сари ҷанг аст.

Ва муаммони эистон ин аст:
Ки бунинем пушти пардам тор,
Чӣ басо нашҳоди хушранг аст,
Ва бидонен дар ҷашоқаш даҳр,
Хар насе бандон замони нашуд.

Хумҳо бар замона хоҳад нард...

Но зи нерӯи хеш бехабаем,
Накшбанди* ҳазорҳо ҳунарем,
Ни ҷаҳонро қунем зеботар.
Хар ни рӯи замин замоне зист,
Беемар беасар набуду нест,
Ҳаст созанда ё ни вайронгар.

*Кавир — биёбон.

Чӣ зиёд мо ҳама бо ҳам.
Гар ҷудоем мо зи ҳам чӣ намем,
Эй худо, ҷони ин ҷудоидо,
Най ба дилҳон тира дураш фикандам.
Нури ишқ ошёйна хоҳад нард?

Мо ҳама зинда дар вучуди ҳамем,
Чӣ зиёд мо ҳама бо ҳам.
Гар ҷудоем мо зи ҳам чӣ намем,
Эй худо, ҷони ин ҷудоидо,
Най ба дилҳон тира дураш фикандам.
Нури ишқ ошёйна хоҳад нард?

Репса

Гиёҳе, ни берангӯ бӯ буд,
Бо решан мандам.
Ба беғуна* тира дураш фикандам.
Най ба дилҳон тира дураш фикандам.
Дар шабнишинӣ шоюн Ҳак-
назар Ғоноб ва Ашур Сафар низ

Ин лаҳзаро тамоми ҳаводорон
ни шеру сурду Ҳатлонӣ ин-
тизор буданд. Ва ниҳоят дар
рузҳо иди ғаргундай баҳор—
Наврӯз қасри маданини шаҳ-
ри Кӯлоб намуди идона гирифт.
Ба ин ҷо аз дехоти вилояту
зисёда аз ҳазор нафар муҳисо-
ни шеъри диланези Ҷаурати
мукофоти давлатии Тоҷикистон
ба номи Абуғабдулло Рӯдакӣ Ло-
ик Шералии ва сурду оҳангҳои
дилонбӯши Аргисти Ҳизматти-
шондоди Республика Ҷават-
манд Ҳолов гирд омаданд.

Базмро котиби комитети пар-
тиявии шаҳри Кӯлоб Латофат
Насридинова қўшил. Сипас
Лоик Шералий аз эҷодиёти ҳуд
шебъро ҳонд ва дар бораи масъ-
алҳои муҳалифу муҳими ай-
ёми бозсозӣ, ки ҳалиқи онҳо ба
пешрафти ҷамъият замина мес-
гуорад ва мальнивёти инсонро
ғани месозад, ҳарф зад. Сароян-
дан ҳушадо Ҷавлатманд Ҳолов
бопшад сурду оҳангҳои тоҷазап-
ро аз рӯи ашъори Лоик Шера-
ли пешкаши ҳозирон гардонд.
Базми шеъру сурд — хисобо-
ти эҷодии шоир ва санъатвар
дар назди мелҳакашон ҳело
пурмазмун ва хотирнишин гу-
зашт. Лоик Шералий ва Ҷавлат-
манд Ҳолов нияти неке даранд,
ки ин барномаи аҷоди ҳудро
ба дигар шаҳру вилоятҳои рес-
публика баранд ва ҳамчун тӯх-
фа ба соли сулҳ, соли ҷашни
70-солагии Йинқитоби Октябрь
ба муҳисони шеру сурд
пешкаш намоянд.

Дар шабнишинӣ шоюн Ҳак-
назар Ғоноб ва Ашур Сафар низ

Гүй, ни дар кавир» шаби горик,
Хар хорбугта машъали рӯшан шуд.
Хар машъале ҷарғон алии ман шуд
Рақси насиму тобинши машъалҳо.

Шуд он боди гул хамчу колии Мирмон.
Пур аз нақшон зарифи дурашон.
Ва ман гарми гашти тамшио
Фаронум нардам, ни будаст он чо,
Замоне гиёх.

То чахон ҳаст дар ҳаёт астем.
Эй баго дар сиораҳо инсон,
Зиндагӣ бекарона ҳоҳад кард...

Пас аз чанд гоҳе
Ба бегула уфтод рӯз гузорам.
Шудам шармсор аз худ он гах, ни /
Дар он ғурбати тори танҳо
Гиёҳсан шуда сабзу сар бурда боли

Он общори рұшанғағар,
Монастырь чашни ман ҳана шаб бедор.
В-он ахтары сафеди саҳаргоҳы.

МУЛКОТ БО

HEMING

Мая «Адабиёт ва санъат», ма-
чаллахой «Садои шарқ» ва
«Помир» иштирок долганд.
Зимни суханронии худ Р.
Вохеле дар бораи коргоҳи эҷо-
дии нависандагони ноҳияи Ба-
денвотенбор, маҷаллаю наш-
риётҳои муҳталифи ин сарзамин
мазъумот дода, ба саволҳои
алибони тоҷик мӯфассал ҷавоб
гардонд.

Котиби ЯКУМИ ТАРВИЛЯНИ
Итифоқи на висандагони Тоҷи-
кистон Мӯъмин Қаноат меҳмон-
ро хайра макдам гуфта ва до-
хиста ба ҳайса азоби фарҳани
республика тағисилот дод.
Дар хотиман сӯҳбат меҳмо-
нон ва мизбонон ба ҳамдигар
тӯхфаҳои хотиррави тақдим кар-
дан.

ДАР СУРАТ: адаби немис
Райнер Вокеле (аз рост янум)
Хангоми супурдани тӯҳфаи хо-
тиравӣ.

Суратгир М. ОЛІМПУР

ТАВАЦЦУХ КУНЕД:

Муноламан мұхбиди маҳсусы «Адабёт ва санъат» бо нави-зандан немис Райнер Вөхеле қарал яне аз шуморадың нағзин-шары хафтапнома чоп мешівад.

Чанде пеш дар Хонаг адибо-
ни Тоҷикистон ба номи ӯчој
Мирзо Ӯрсунзода бо шаҳитан-

Макура САНДОРА

Нигорхонан

ДҮСТОН

Дар толори Ҳонаи адибо-
ни ба номи Мирзо Турсун-
да намоиш асарҳои му-
ввисирони Киргизистон бар-
озор гардид, ки он ба Руз-
ни шаҳри Фрунзе дар Ду-
шанбе бахшида шудааст.

Асафхое. ки ба наимин

зашта шудаанд, ҳади им-
зан мардуми қирғиз, та-
тизи ба худ хоси ин киш-
ри дүстру ба мо менамо-
над. Аксари мұсаввирон
архон худро дар асоси
табоди габын, ки аз тамоми
шашуу канори ресублика-
лык фарохам овардаанд.
Кис-
тасвид овардаанд.
Кис-
тасвиди на чолиби дик-
тантинамоюн ин асархон дар
бүркүнчи зинданингириву сиёх-
чам эчтүшуда мебашанд.
Андандағон дар ин кисм ме-
нендан бол як асары му-
швари шиндохта Қырынис-
Сагтор Айтіев «Тара-
шкы» шынос шаваанд. Дар
кисм иңчүнин асархон
чолиби У. Бектөшев «Бача-
лык падарони мө», Н. Ор-
кебеев «Земистони өзбек-
ліл» ва гайра ба намоиш
шошта шудаанд. Дар кисми
фика башшад, тамшоби-
лык метабонанд бо асарай
мұсаввирон шынохтаи ин
жуди санъаты тасвири Л.
Джина, Т. Герцен шынос

Выставки мазкур ба би-
нандагони тоҷик имкон ме-
дикад, ки бо дастовард ва
бозъёфтиҳои эҷодии мусавви-
рион. Киршироҳи ҷониши мазкур
аённи оғизон паванӣ